

PUSZTADOKTOR MAGAZIN

XVII. évfolyam 7. szám a Madárkórház Alapítvány havilapja 2022. július

- Megkezdődött
- Két pici vihar-károsult
- Egy jelkép új élete
- Augusztus 20: gólyák szabadon

Hívj, hogy repülhessen!

13600/17

ADJUKOSSZE.HU

Támogatás módjai:
500 Ft/hívás vagy sms

Megkezdődött

Igen, megkezdődött a csúcsszezon. Májusban szokott, de késett. Valamiért. Kevesebb a beteg, kevesebb a madár. Nem az aszály. Nem a háború, nem a válság. Csak úgy. Van ilyen.

Nem soványak a kiskigolyák, nem fejletlenek, nincsenek, és nem is voltak veszélyben, és most kirepültek, időben, amikor szoktak, július közepétől augusztus közepéig, teljesen rendben. Az, hogy leszálnak valahova, és ott állnak, akár rossz helyen, út közepén, és nem akarnak felrepülni, ez az első szárnypróbálgatás teljesen normális menete. Nem baj, nem katasztrófa, nem klímaváltozás, semmi köze a politikához, sem az ukrán háborúhoz, sem az emberek esetleges bajához. Ilyen szokott lenni mindig, egy éve, tíz éve, száz éve és ezer éve is. Mint ahogy a kiskigyerek először feláll, tesz egy lépést, és leül. És ott marad. Majd megint feláll és pár nap alatt teljesen jól járkál, majd futkározik. A kiskigolya amikor fel tud állni a fészeken, akkor már repülni is tud. Ezt nem csak mi tudjuk, hanem a szülei is. És onnantól kezdve (Hajdú-Biharban így mondják) már nem etetik őket, hanem a szomszéd villanyoszlopról incselkedve mutogatják a békát, hogy ha kell gyere ide érte. Vége a mamahotelnek, tessék megoldozni a kajáért. Sőt, ha az idő szólítja őket, augusztus közepén nemes egyszerűséggel otthagyják őket akár a fészeken, és elvonulnak Afrikába. De csak azokat hagyják ott, akik már röpképesek. Amíg nem, addig kitarának akár szeptemberig. Nincs fészekből kiesett kiskigolya. Nem tud kiesni egy méteres fészek-

ből, amikor sem állni, sem járni nem tud, és nem is akar. Csak, ha kidobják. A természet ezt így oldotta meg. Amikor fel tud állni, már kinőttek a hosszú fekete evezőtollai, amivel már le tud vitorlázni akkor is, ha szélvihar kényszeríti erre. Ha nem, akkor meglapul a fészeken, és maximum a fészek-

kel együtt ér földet, ha az nem volt stabil. Nem stabil, ha túl nagy, és belekap a szél, főleg, ha elkorrodált a fészektartó a villanyoszlopon. Volt ilyen, van, és lesz is, akkor tényleg segíteni kell. De nem kell összeszedni az összes kirepült kiskigolyát az országban, sem azon kívül. Napi 10-20 kirepült kiskigolya érkezik hozzánk naponta, határon innen és túlról, melyek közül egy-kettő szorul valóban segítségre. Főleg a lábuk törik, mert hosszú, és minden-hova beakad. A lábszár- és csüdtörés a leggyakoribb, ahol alig van lágyszövet a csont és a bőr között. Ezért, ha eltörik a láb, a csont rögtön kiszúrja a bőrt, sőt elvágja annak felét-harmadát. Mindenki azt hiszi, még ebben jártas egzotikus szakállatorvosok is, hogy csak a bőr tartja a törött lábat, és lenyisszantja, holott minden izom, in, ér, és ideg megvan. Még akkor is, ha a törött csont akár teljes hosszában kiáll a felhasított bőr alól. A bőr ott van, és minden ott van, csak vissza kell tudni húzni, és varrni, időben. És ezen van a hangsúly. Az időn.

Aznapi is fontos, hogy azonnal, vagy egy óra múlva, mert ha az ereket elszorítja valami, akár a megváltozott lábállás, akár egy sín, vagy a kötés, vagy csak az idő múlása okozza, hogy beduzzad a lábvége, akkor nagyon nehéz megtartani a lábat. Napi többszöri jódkáli kenőcsös masszírozás, váltakozó hideg-meleg víz, meleg párakötés,

lézer és mágnessterápia szükséges napokig, hetekig. A lehetséges egyedüli megoldás csak a műtét, csak és kizárólag fémes belső és külső rögzítés lehetőleg az első napon. Ha később kerül rá sor, akkor is jobb lesz, mint volt, de kevesebb az esély a teljes gyógyulásra. Sajnos benne van a pakliban, hogy elhal a láb, de akkor művégtaggal él tovább a madár nálunk élete végéig, mert így elengedni nem lehet. Ezért nagyon fontos, hogy a baleset után azonnal hozzánk kerüljön. Akkor is, ha egy láb többszörös, akár szilánkos, vagy mindkét láb nyílt törése áll fenn. Nehéz, de kellő gyakorlattal megbirkózunk vele. Mondhatni rutin műtét, naponta kettő-három, van, amikor több. Más is meg tudja csinálni, de nem biztos, hogy akarja. Ezért altattak el egy aszódai golyát mindkét lábának nyílt törésével több órás facebook, messenger és telefonos intézkedés eredményeként a hivatalos természetvédelem hivatali útján, az előírt protokoll szerinti legközelebbi állami mentőhelyen. Mi is ott voltunk, lettünk volna, mert volt önkéntes, aki elhozza azonnali műtetre, de a megtaláló hallgatott a madármentő csoportokban ötletelő fotelharcosokra... Szóval meg lehet csinálni, meg is tudjuk, legalábbis megpróbáljuk, akkor is, ha más nem meri, vagy nem tudja. Bárhonnan eljuttatható aznap a törött lábú, vagy szárnyú golyamadar az országból hozzánk. Nem kell bejelentkezni, nem kell megbeszélni, 0-24-ben átvesszük a beteget a helyszínen.

Dr. Déri János

Kuvikszobor láncfűrészrel

Hadaró Szabolcs láncfűrészkes fafaragótól kaptunk ajándékba egy kuvikot. A művészein elkészített szoborról nem is gondolnánk, hogy ez bizony egy láncfűrészrel készült. Más fák kivágására, gallyazásra vagy épp tűzifa aprításra használja a motorfűrészét, Szabolcs viszont kerti bútorokat, szobrokat készít vele. A művész kezében a fa új életre kel, nem tűzifaként porlad el egy kazánban vagy kandallóban, nem a házat, hanem a szívünket melegengeti. A kis kuvik a madármentő kiállításunkban tekinthető meg.

Vigyázzunk a teknősökre!

Talán kevesen tudják, de a Madárkóház rendszeresen lát el a madarakon kívül más állatokat is. Ez is változik évszakonként: nyáron gyakrabban kerülnek be hozzánk mocsári teknősök. Június-júliusban rakják a tojásaikat, és a vizes élőhelyeikről ilyenkor szárazabb, homokos területek felé indulnak el, ahol könnyebb melegen tartani a tojásokat. Az élőhelyeket viszont nem ritkán közutak szelik ketté, így a vonuló teknősök sokszor lesznek autóbaleset áldozatai. Igazi rutinunk van a törött páncélok ragasztásos helyreállításában, annyi balesetes teknőst láttunk már el. Fontos, hogy az autósok is vigyázzanak rájuk!

Két pici vihar-károsult

A miskolci Népkeretet is elérte a vihar, jókora pusztítást végezve. Az egyik természetes, öreg, kidőlt fa megmaradt rönkjeit már a helyi fafeldolgozó üzemből készülték épp feldolgozni, mikor az egyiknek az odvából két pici, bolyhos apróság tekintett ki, füleskuvikok voltak. Ő az egyetlen nálunk költő bagolyfaj, amely vonuló. A telet Afrikában tölti. Hazánkba április második felében érkezik vissza, és szeptember elejére az állomány döntő többsége már el is vonul.

Költési időben tápláléka rovarokból áll. Tollazata a fa kérgehez hasonló, ezért jól el tud rejtőzni a fák lombkoronájában. Éjjel aktív. Tollfüleit nyugalmi állapotban lelapítja. Mivel a rovarok száma erősen befolyásolja a költési sikert és a fészekalj nagyságát, ezért a növényvédőszeres csökkentésével, valamint mesterséges költőodúk kihelyezésével növelhetjük az állományt.

A faüzem dolgozói először a Miskolci Állatkertbe szállították a két füleskuvik fiókát, majd onnan a Bükki Nemzeti Park természetvédelmi őre szállította tovább Hortobágyra a Madárkór-

házba. Szerencsére épek, egészségesek, a repülésig már csak picit kell fejlődniük. Önkénteseink, valamint táborozóink nagy lelkesedéssel gyűjtötték nekik a szöcskéket, sáskákat, majd augusztus legelején el is engedték őket.

Búcsú a gyomaendrődi gólyáktól

Tavasszal sokan figyeltük a bekamerázott fészket, vártuk szüleitek, Gyoma és Endre érkezését. Végre eljött a nap, mindketten megérkeztek, gyorsan nekiláttak a babaprojektnek. Tudták, nincs sok idő arra, hogy gondoskodjanak a gólyanemzetség fennmaradásáról.

Április 13-án meglett anyukátok, Gyoma megtojta az első tojást. Elég hűvös idő volt, de valamiért nem ültek rá. Vártuk, lesznek-e újabb tojások. Április 15-én meglett a második tojás, ettől kezdve szüleitek felváltva melegítették. 18-án jött a harmadik, 20-án a negyedik.

Akik figyeltük a fészket, számoltuk a napokat, mikor születik meg az első gólyababa.

Május 18-án hajnalban kibújt a tojásból az első bébi. Még aznap követték a tesók, délután már hárman voltak. 3 tündéri, alig 8 dekás kis pihegombóc, akik már első nap megmutatták, tudnak a pici csőröcskéjükkel kelepelni. Nem lehetett betelni a látvánnyal. Szüleitek odaadón gondoskodtak rólatok, rengeteg finomságot hoztak nektek, melegítettek, vigyáztak rátok. Azt hittük, a negyedik to-

jásból nem lesz baba. Legnagyobb meglepetésünkre 20-án este megrepedt a tojáshéj, 21-én pedig kibújt belőle egy kis angyal, akit azonnal elneveztem Manócskának. Nagyon pici volt, gyenge, de hatalmas élni akarás volt benne. Az eszemmel tudtam, szinte semmi esélye, betegesen született, de a szívem re-

ménykedett. Szűk 4 nap küzdelem után Manócska átment a Szivárványhídon, 3-an maradtak. A bőséges tápláléknak köszönhetően nőttetek, mint a gomba. Megjelentek az első tollacskaítok és napok alatt a piheruhát gyönyörű tollruha váltotta fel. Napról-napra nagyobbak lettetek, eljött az idő, amikor kezdtétek próbálgatni a szárnyacskaítokat. Készültek a nagy útra. És július 22-én megtörtént a kirepülés. Ekkor még visszajártatok a fészkebe, pihentetek, az éjszakát is ott töltöttétek. Tudtam, hamarosan eljön az idő, amikor csatlakoztok a többi fiatalhoz. Tegnap este reménykedve néztem a fészkekre, de már nem voltak ott. Tudom, ez a természet rendje, de a szívem mégis fáj. Az életem részei voltatok, nagyon a szívemhez nőtetek. Drága kis angyalkák, vigyázzatok magatokra, legyetek boldogok! A szívünkben örökké megmaradtok! Drága Gyoma és Endre! Ti is vigyázzatok magatokra, tavasszal visszavárunk benneteket!

Sámuel Zsuzsanna

Ökológiai védekezés fiókás kórtermünkben

Nem mindennapi falajánlást kaptunk a közelmúltban. A nyári hőségben óhatatlanul is megszáporodnak a legyek, akik minden igyekezetünk ellenére időnként csak bejutnak a kórtermekbe. A legyekkel való küzdelem általános probléma a háztartásokban is, de nálunk külön figyelmet kell rájuk fordítani. Számuk nem csak a fertőzésveszély miatt gond, hanem azért is, mert a legyek a legkisebb sérülést is megtalálják, belepetéznak és pár óra alatt komoly gondot tudnak okozni, melyek akár gyógyíthatatlanná is tehetnek egy máskülönben kezelhető sérülést. Madarak jelenlétében nem szerencsés vegyszerekkel védekezni ellenük, kiváltképp, ha fiókákról van szó. Kovács Kálmán rovarrevő növény tenyésztő jóvoltából immáron vénusz légycsapója és harmatfű gondoskodik a kicsik kórtermének zavartalan nyugalmáról. Hálásan köszönjük a segítséget!

Egy jelkép új élete

Az emberi tevékenységek következtében nagyon sok madár sérül vagy betegszik meg. Baleset, orrvadászat, mérgezés: mind-mind tizedelik a hazai madárállományt. A Madárkórház célja, hogy enyhítsuk az ember kártékony beavatkozásainak következményeit és amelyik madarat csak lehet, meggyógyítsuk! Civil szervezetként nagyon sokat jelent a támogatóink segítségével. Ha fejlesztéseink sikerülnek, több madarat menthetünk meg! Az idei nyár hősege és aszálya arra is ráirányította figyelmet, milyen fontos a vizes élőhelyek megőrzése. Mi, itt a Hortobágyon pontosan jól értékeljük, mit jelent, ha ezek a területek zsugorodnak, eltűnnek – és tudjuk jól, hogy az ottani élővilág, madárvilág a legnagyobb, leginkább védendő kincseink közé tartozik. A nádasok, mocsaras területek egyik legszebb madara a nagy kócsag, vagy nemeskócsag. Nemrégiben egy súlyosan sérült példány került hozzánk – a történetét ebben a hírlevélben meséljük el –, és ez az eset sok mindent felidézett bennünk. Ez a 120 centi magas, 140-170 centi szárnyfesztségű madár a magyar természetvédelem címerállata, alakját mindenki ismeri. Azért válhatott jelképpé, mert az 1920-as évek elejétől kezdve, amikor a kihalása fenyegetett, természetvédelmünk nagy sikere volt a kócsagállomány megmentése, gyarapítása – így kezdődött a korszerű hazai természetvédelem. Mi magunk is azért dolgozunk, hogy a sokszínű hazai madárvilág fennmaradjon. Ehhez azonban az is kell, hogy az élőhelyeik is megmaradjanak! Várjuk

azt a napot, amikor nyáron sérülten hozzánk került és megmentett nagy kócsagot visszaengedhetjük a természetes közegébe, a tavak, nádasok világába. Varga László, a Madárkórház munkatársa így idézi fel a kócsag esetét: „Kisújszállás mellől, a gyalpári erdőből, egy halastó közeléből került hozzánk ez a madár. Egy kutyasétáltató pár talált rá, érzékelték, hogy nagyon rossz állapotban van. Ők értesítették egy püspökladányi kollégánkat, aki el is ment a madárért és elhozta Hortobágyra. Akkor szembesültünk mi is azzal, hogy komoly beavatkozásra lesz szükség...”

A kócsaggal kezdődött a hazai természetvédelem

A nagy kócsag, vagy nemeskócsag nemcsak fokozottan védett madár, de csodaszép is, nem mellesleg pedig egy nagyon fontos szimbólum – hangsúlyozza Varga László. Arra utal, hogy a hazai természetvédelem címerállatáról van szó. A kócsagot a tolláért vadászták és kis híján kihalt. Az 1920-as évek elején létrehozták a kócsagörök, azaz hivatásos természetvédelmi őrök máig létező hálózatát, amely a Kis-Balaton környékéről indult ki. Így a nagy kócsag a siker jelképe is, mert Magyarországon meg tudtuk őrizni és gyarapítani tudtuk az állományukat, amely ma háromezer pár fölöttire tehető.

Úton a szabadság felé

Ez a sérült nagy kócsag szárny- és végtagtörést szenvedett, idézi fel Varga László. A Madárkórház munkatársai lövésre, lövésekre gyanakodtak, amit később a röntgen igazolt is. A lövedék jól látható volt a hasüregben, egy 10-es sörét volt. Kivétele nem volt indokolt, mert nagyobb volt a műtéti kockázat, mint a sörét további kártétele. „Megműtöttük, úgynevezett velőűrszegezéssel, a sérült végtagot fémmel erősítettük meg és a madarunk most a műtét után lábadozik” – mondja most már a műtétet végző Déri János, a Madárkórház vezetője. Hozzáteszi, jelenleg egy kisméretű röpdében van a madár, ahol a környezetét is modellezték, úgynevezett vízi röpdéről van szó, ahol tó és nádas is van, sőt, még halak is a tóban. „Hamarosan átkerül egy nagyobb röpdébe, ott más madarakkal is találkozik, de az fontos, hogy ne legyenek a közelében fiókákat védő gólyák. Mert ugyan a nagy kócsag agresszív madár, csak hogy a kicsinyeit védelmező gólya egyenesen anyatigris – a találkozásukból pedig semmi jó nem sülné ki.” Ha a kócsag szépen gyógyul, akkor az 50 méter széles, 12 méter magas nagyröpdében már újra repülhet is. S ha pedig minden jól megy, akkor előbb-utóbb egy tó mellett visszaengedik a természetbe. Az a nap egy jelképi értékű madár több mint jelképes, valódi új életének kezdetet lesz.

Sérült gólyapár költötte ki az „idegen” fiókákat

Nyaranként megnövekszik a segítségre szoruló madarak száma, és ilyenkor nekünk is sokkal több a feladatunk. Megtelnek a kórtermeink és röpdeink, de elkötelezett csapatunk, önkénteseink, valamint támogatóink segítségével képesek vagyunk arra, hogy ellássunk, meggyógyítsunk, és ha kell, felneveljünk minden hozzánk érkező madarat! Sérült gólyapár költötte ki és neveli az „idegen” fiókákat. A történet úgy kezdődött, mint egy baljós regény: sötét, viharos nap volt. A keleti országrészből kaptunk információt fészkekből kihullott gólyatojásokról. Egy önkéntesünk a helyszínre sietett, ahol a tojások megtalálójára – nagyon okosan – melegen tartotta a két sértetlen gólyatojást. Ám ezzel

még csak a közvetlen veszély hárult el: a gólyatojásokat elhozták a Madárparkba, mi pedig vállaltuk, hogy kiköltjük azokat, egy nálunk élő gólyapárt választottunk, hogy új „szülője” legyen a leendő kisgolyáknak. Sérült gólyapárról van szó – hat ilyen pár él jelenleg nálunk –, és természetesen az esetükben is működnek az ösztönök, a pártalálás, fészkekrakás. Ők is éppen saját fészket építettek, a kérdés pedig az volt, „adoptálják-e” a tojásokat. Megtették, saját-

jukként kezdtek gondoskodni róluk! Akár egy baromfiudvarban, az adoptáció itt is hasonló: a tojó elfogadja az alátett „idegen” tojásokat. Persze nem megy mindig minden ilyen simán, de erre még visszatérünk! Másnap újabb gólyatojások érkeztek hozzánk: a fészkekből kiesett tojásokat a megtaláló egész éjjel melegítette, kétóránként cserélve a vizet a melegítőtáskában. Ezek is a sérült gólyapárunkhoz kerültek, és hogy még kerekébb legyen a történet, közben saját tojásaik is lettek.

A tojó elkezdte kikölni a tojásokat, és most már elmondhatjuk, hogy minden fióka ép, egészséges, fejlődőképes. De mi történik olyankor, ha

nincs megfelelő „nevelő” gólyapár, vagy ha nem megy az adoptáció? Nos, akkor az ember veszi át a gólyaszülők feladatait!

Keltetőgéppel is kikelthetők a gólyatojások, és erre akár a háztartásokban használatos tojásinkubátorok is jók lehetnek. Ha kikeltek a kisgolyák, apróra vágott hallal etetjük őket – kezdetben óránként, később három-négy óránként. Ha sok kisgolyánk van, akár két műszakban is szolgálatot tel-

jesítünk mellettük. Fészket építünk nekik, amit a talajra helyezünk, és mivel a természetben a fiókák is ül a mamájuk, ezért nekünk a melegítést infralámpával kell pótolnunk. Ha a nehezen túl vannak, szépen fejlődnek és már lépéseket is tudnak tenni, irány a röpde, hadd ismerkedjenek meg a fajtatársakkal, majd a többi madárral! Mi itt, a Madárparkban abban hiszünk, hogy végig kell kísérnünk a nálunk kikelő fiókák fejlődését. Ezért még akkor is jelen vagyunk, ha az adoptáció sikeres. Ha pedig azt látjuk, hogy a kisgolya nehezen fejlődik, akkor akár éjszakára is behozzuk, és csak nappal hagyjuk a fészekben. Ha azt érzékeljük, hogy a mama golya „ügyetlen” egy picit, akkor inkább elveszük a kisgolyát, és igyekszünk mi fölnevelni.

És hogy mindezt miért tesszük? Sok esetben pusztul el mindkét szülő, vagy egyedül marad az egyik, és nem képes ellátni a fiókákat. Olyan is előfordul, hogy a golyák löknek ki egy-egy tojást vagy fiókát. Mi úgy gondoljuk, nem mondhatunk le egyetlen életképes kismadarról, illetve az élet lehetőségét hordozó madártojáról sem.

Havasi sarlósfecske a kórházban

A havasi sarlósfecske Magyarországon rendkívül ritka kóborló, mindezidáig néhány alkalommal figyelték csak meg... Főként a hazánktól délebbre fekvő területeken él, a mediterrán térségben, de sokszor felhatol a magashegységekbe is. Az Alpokban, a Pireneusokban és a Kárpátokban is fész-

kel. A Földközi-tenger környékén és Kis-Ázsiában nagyon gyakori költőfaj. Elsősorban a tengerpartokon fordul elő, de olykor a szárazföldek belsejében is megtelepszik. Sziklás partfalakon, városok épületein fészkel telepesen. Évente két fészkekaljat nevel, melyek rendszerint 2-3 tojásból állnak. A hím

és a tojó egyaránt részt vesz a kotlásban, valamint a fiókák táplálásában is. Most Debrecenben jelent meg egy gabonatarló tetején egy fészkelő pár. A kórházunkba került fiatal egyed a földre került, ahonnan nem tudott felszállni. Komolyabb sérülése szerencsére nincs, most erősítjük és megfigyelés alatt tartjuk. A Madárkórházban ápolat fiatal havasi sarlósfecskét Kiss Ádám a Hortobágyi Nemzeti Park természetvédelmi őre, madárgyűrűző a madármentő táborosainak tartott előadás után lemérte, majd meg is gyűrűzte. A faj korábban igazi ritkaságnak számított hazánkban, de az elmúlt két évben már költött Debrecenben, Hódmezővásárhelyen és Szegeden is. Igazából nem fecske, nem is énekesmadár, hanem a kolibrikkal van legközelebbi rokonságban. A sarlósfecskék a világ legtöbbet repülő madarai közé tartoznak.

Varga László

Véget értek a madármentő táboraink

Immár ötödik éve, hogy megrendezzük a madármentő táborainkat. Amikor kezdtük még izgultunk, megtelik-e a két turnus, idén már a hat is kevésnek tűnt. A fiatal madármentők megismerkedhettek Hortobágy élővilágával. Csónakáztunk a Hortobágy folyó, megnéztük a Vadasparkot, utaztunk halastavi kisvonattal, a pusztai szekerezés során megismerkedhettünk a pásztorok világával és az őshonos hortobágyi háziállatokkal. A kórházban pedig a madármentés alapjait tanulták meg a táborozóink. Lépésről-lépésre végigvették mit kell tenni egy sérült madárral a megtalálástól az elsősegélynyújtásig. A fiókák etetésében és olykor még a gyógykezelésbe is be tudtak kapcsolódni az ifjú madármentők. És természetesen a madarak szabadon engedéséből is kivették a részüket.

Konyhás István

2022. augusztus 19-20-21.

Ünnepelje velünk és a fehér gólyákkal Államalapításunk évfordulóját!

Ha ön is szeretne részt venni a fehér gólyák szabadon engedésében, kérjük, jelentkezzen minél előbb!

Jelentkezni
2022. augusztus 18-ig
a madarkorhaz@gmail.com
e-mail címen vagy
a +36 (30) 5356-484-es
telefonszámon lehet.

Fehér gólyák és más gyógyult madarak szabadon engedése

- solymászbemutató
- egzotikus állatbemutató Kelemen Tamással
- madaras (és egyéb) arcfestés
- fehér gólyák és más madarak szabadon engedése (12.00 óra)
- Természettár sok érdekes állattal és játékokkal
- büfé bográcsos ételekkel

Amennyiben lehetősége van, kérjük, támogassa alapítványunkat! Köszönjük!
Bankszámlaszámunk: 59900029-10001868 • Adószámunk: 18557899-1-09

Olvasói leveleket, érdekességeket a következő címekre várunk: madarkorhaz@gmail.com • 4071 Hortobágy, Petőfi tér 6.

Állatorvosi, állatgyógyászati területen felmerülő kérdéseiket a fenti címekre várjuk! Megjelenik 26 000 példányban.

Hirdetésfeladás, sérült madár bejelentése: madarkorhaz@gmail.com • Tel.: +36 (30) 9435-494; +36 (30) 535-6484

Szerkesztők: Dr. Déri János, Konyhás István, Veres Hajnalka • Tördelés: TerepSzemle Stúdió • ISSN 1788-456X

Megtalálható országszerte állatorvosi rendelőkhöz, állatkertekben, kisállatkereskedésekben, állati áruházakban, megyei könyvtárakban, AUCHAN és TESCO áruházakban, Alfazoo üzletekben és a budapesti METRO szerelvényeken.

